

۱۱

خادمان ایرانی موکب‌های اربعین که امسال از پیاده‌روی جامانده‌اند از دل‌تنگی‌هایشان می‌گویند

آه از این غم جدایی...

امسال که توفیق پیاده‌روی اربعین را نداریم، سراغ نوحه‌ها و نواهای آشنای اربعینی رفته‌ایم تا حال و هوایمان را کربلایی کند

چه فراقی!

۱۰

توصیه‌ای از آیت‌ا... حاج آقا مجتبی تهرانی برای زیارت از راه دور

اربعین و زیارت کربلا

۱۰

فرهنگ

چهارشنبه ۱۶ مهر ۱۳۹۹: شماره ۵۷۷۵

جکوزی خاطره‌انگیز

۱۷ مهرماه: تولد محمد متوسلانی، بازیگر و کارگردان سینماست

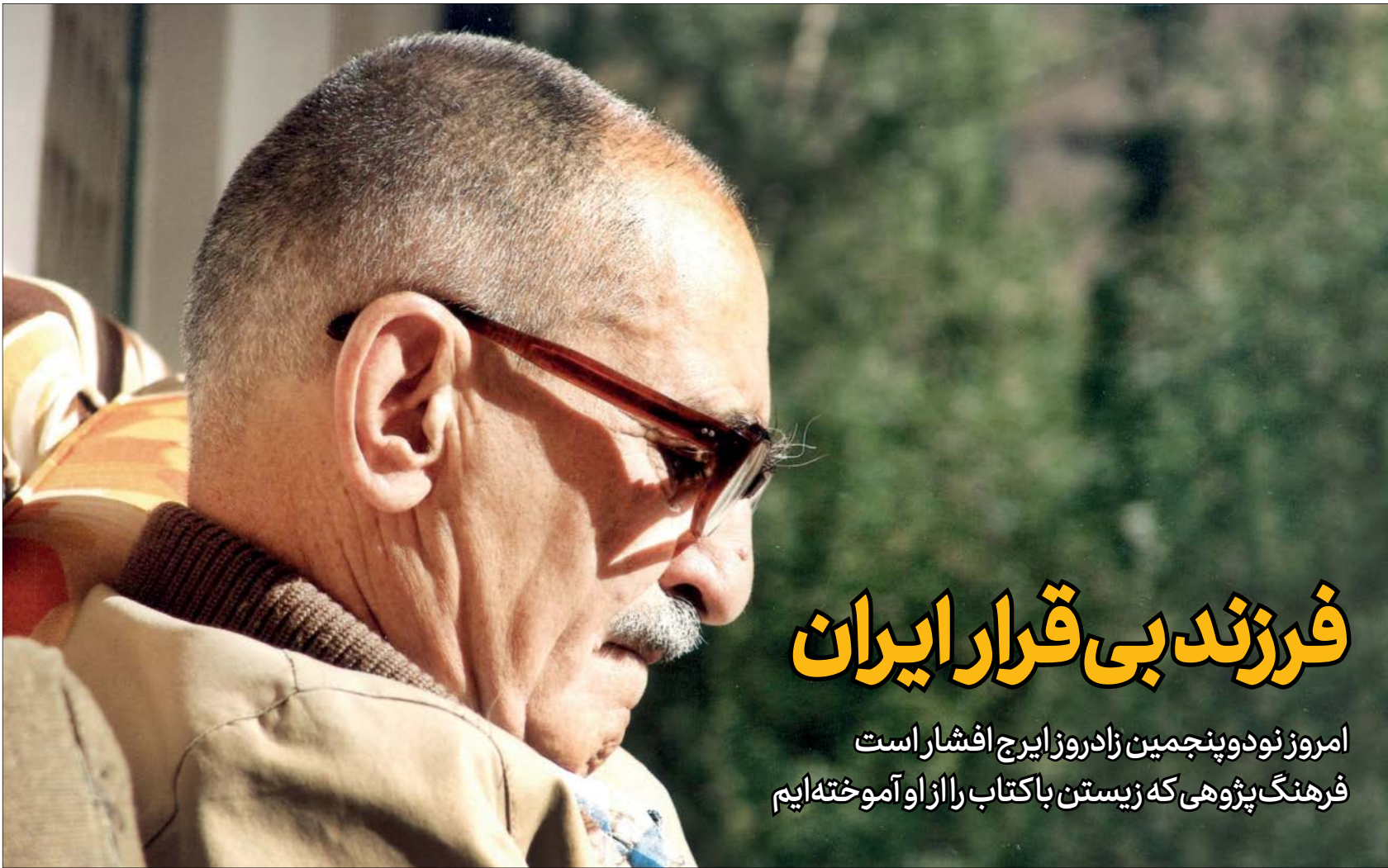
تماشاگران سینمای دهه ۶۰ حتما کم‌دی‌کفش‌های میرزانوروز را به یاد دارند؛ فیلمی با بازی علی نصیریان که قصه عطاری به نام میرزانوروز را روایت می‌کرد که حاضر نبود کفش‌های کهنه و وصله‌دار خود را دور بیندازد. کارگردان این فیلم محمد متوسلانی بود که روحیه‌ای کمیک دارد و بخش زیادی از حس و حال کم‌دی‌کفش‌های میرزانوروز هم متأثر از نگاه شاداب اوست. تماشاگران سال‌های دورتر بیش از این‌ها به روحیه کم‌دی متوسلانی صحه می‌گذارند؛ او همراه منصور سپهرنیا و گرشارثوفی، مثلی کم‌دی را تشکیل داده بودند و در فیلم‌های زیادی بازی کردند. متوسلانی به

دلیل سال‌ها فعالیت در سینما، خاطرات فراوانی دارد. کتاب «سه نفر بودیم» به کوشش فرخنده آقایی که گفت‌وگو با متوسلانی است، بسیاری از این خاطره‌ها را در خود دارد. به جز این‌ها متوسلانی در مصاحبه‌های دیگر هم هرازگاهی خاطراتی تعریف کرده است؛ خاطراتی که گاهی مثل فیلم‌هایش از این خاطرات که در خبرآتلاین منتشر شده بود، مربوط به زنده‌یاد

جمشید مشایخی است؛ «یکی از خاطرات زیبایی که از ایشان به یاد دارم این است که یکی از دویست‌ان مشترک مان، بهزاد جوانبخش، در اواخر پاییز ما را به ویلایی در کنار رودخانه کرج دعوت کرد و من هم به اتفاق جمشید مشایخی و گرشارثوفی و تعدادی دیگر از دوستان مان دعوت او را پذیرفتیم. در ویلا جوانبخش یک سونا و جکوزی بود و ما رفتیم تا از آن استفاده کنیم. در همین میان که ما داخل جکوزی بودیم صحبت از آب رودخانه و سردی آن شد. از طرفی هم تعدادی از دوستان مان رفتند داخل رودخانه که آب سردی داشت و در آن شنا کردند و همین موضوع باعث تعجب ما شده بود. آقای مشایخی این صحنه را ندید و زمانی که دوستان ما وارد جکوزی شدند، جمشید مشایخی بدون این که از ما-جرا خبر داشته باشد، در مورد این موضوع صحبت کرد که خلقت بعضی حیوانات به‌گونه‌ای است که حتی در این هوای سرد هم می‌توانند وارد این آب سرد شوند. بهزاد جوانبخش هم گفت اتفاقا جمشید جان ما هم از همان حیوانات هستیم!جمشید رنگ و رویش عوض شد و گفت: من متوجه ماجرا نشده بودم، آن قدر به‌نظم این موضوع عجیب بود، گفتم شاید این موجودات ساختار بدنی خاصی داشته باشند. بحث آنجا تمام شد اما تا آخر روز در مورد این موضوع صحبت می‌شد و همه می‌خندیدیم.»

فرزند بی‌قرار ایران

امروز نودوپنجمین زادروز ایرج افشار است فرهنگ پژوهی که زیستن با کتـاب را از او آموخته‌ایم

به مناسبت روز جهانی کودک سراغ سیده زهرا محمدی، کارشناس حوزه کودکان

رفته‌ایم تا روش‌های آشنایی کودکان با هنر را بشناسیم

راهنمای تربیت یک هنرمند کوچک

در روزگاری که ما در آن به سر می‌بریم با وجود معضلات و مسائل مختلف اقتصادی و معیشتی، تمام خانواده‌ها دغدغه تربیت و پرورش کودکان خود را دارند. بسیاری از خانواده‌ها از نان شب خود می‌زنند تا فرزندانشان در بهترین محیط ممکن آموزش یابند و به بالندگی برسند. در بین دوستان و آشنایان زیاد دیده‌ایم که از کودکی دغدغه این را دارند که فرزندانشان به هنر گرایش پیدا کنند و تمایلی برای طبع آزمایی در یک حوزه هنری را بیابند. خیلی از والدین دوست دارند فرزندشان موزیسین، نویسنده یا بازیگر شوند و به این ترتیب آینده درخشانی برای خود خلق کنند. گرچه که این باور اشتباه است که کودکان مان را به سمت چیزی که خودمان دوست داریم سوق دهیم، اما آشنایی کودک با هنرهای مختلف می‌تواند برای او بسیار مفید باشد و فارغ از این که در آینده در آن زمینه به استادی برسد یا نرسد و آن را به عنوان یک حرفه برگزیند یا خیر، هنر می‌تواند منوس لحظه‌های تنهایی او باشد و زندگی را برای او زیباتر کند. بنابراین لزوم آشنایی کودکان با هنر از این حیث قیمت پیدا می‌کند. سراغ سرکار خانم سیده‌زهرا محمدی، کارشناس حوزه کودکان رفته‌ایم تا در این باره بیشتر بدانیم.

پیمان طالبی

ادبیات و هنر

❖ یکی از مهم‌ترین سؤالات برای خانواده‌های اهل هنر این است که چطور کودک مان را از خردسالی با مفهومی به نام هنر آشنا کنیم. شما برای این سؤال چه پاسخی دارید؟

این دغدغه از سؤال‌های آشنایی است که معمولا خانواده‌ها می‌پرسند که البته این دغدغه برای خانواده‌های امروزی فقط شامل هنر نمی‌شود و خانواده‌ها سؤال‌هایی درباره زمان شروع یادگیری مهارت‌هایی مانند رشته‌های ورزشی، یادگیری زبان‌های غیرمادری و... هم می‌پرسند. شاید لازم باشد برای دقیق‌تر جواب دادن به این سؤال گروه سنی کودکان را به دو گروه زیر ۱۲ سال و بالای ۱۲ سال تقسیم کنیم. چرا که از نظر تعاریف جهانی موجود، انسان تا ۱۸ سالگی کودک محسوب می‌شود و شامل حقوق کودکان می‌باشد.

به‌طور مشخص تحقیقات و تلاش‌های مادر باره سنی صفر تا ۷ سال است. در نتیجه اگر بخواهم پاسخ دقیق سؤال شما را بدهم باید عرض کنم؛ کودکان به‌طور ذاتی از ظرفیت و استعداد آفرینش هنری برخوردارند که هم‌تراز ظرفیت و استعداد ذاتی هنری اکثر هنرمندان است و به گفته پیکاسو همه کودکان هنرمند به دنیا می‌آیند. و اما مساله مهم این است که از آنجا که هنر کودکان از منبع درونی و فردی سرچشمه می‌گیرد دخالت بزرگسالان مانعی بر سر راه شکوفایی طبیعی و بیان هنری خلاق کودک تلقی می‌شود. و همان‌طور که می‌بینیم و همچنین نتیجه تحقیقات نشان می‌دهد کودکان در مسیر بزرگ شدن کم‌کم خلاقیت‌شان از بین می‌رود و تا به بزرگسالی می‌رسند چیزی از هنرمند درونشان باقی نمی‌ماند.

❖ آیا اساسا مقوله‌ای به نام هنر در سنین پایین قابل

آشنایی کودکان با هنر مقوله‌ای بسیار پیچیده و نیازمند آموزش است

کودک در طبیعت و ارتباط مستقیم با طبیعت بسیار به یادگیری هنر از طریق حواس و همچنین بیشترین تحریر سلول‌های مغزی و رشد مهارت‌های ظرفیت کودک کمک می‌کند. بازی در طبیعت برای کودکان صرفا یک منظر یا پس‌زمینه نیست، بلکه آن چیزی است که باید آن را لمس کنند، بکاوند، چیزی فرو کنند، تکان دهند، بگویند، بریزند، بپویند، مژه‌کشند و با آن ور بروند. در قبال این تجربه‌هاست که کودکان در مجاورت تنوع رنگ‌ها، گونه‌ها، تغییرات فصلی و آب و هوایی، بوهایی مختلف و... خلاقیت روح و ذهن‌شان زنده می‌ماند و مانند گنجینه‌ای از حواس و ایده برای الهام گرفتن در دنیای بزرگسالی و هنرمند ماندن‌شان در زمینه تخصصی خودشان کمک خواهد کرد.

❖ برخی والدین از خردسالی کودک را با کلاس‌های مختلف هنری اشباع می‌کنند. شما چقدر این کار را در تقویت روحیه هنری در کودک مفید می‌دانید؟

از نگاه ما هرگونه آموزش مستقیم در تمام زمینه‌ها از جمله هنر برای کودکان زیر هفت سال غیر سازنده و حتی مخرب می‌باشد. شاید مجاورت غیرمستقیم کودک به افزایش توانمندی او کمک کند، ولی آموزش کلاس‌های مختلف خیر. به‌طور مثال در محیطی که موسیقی خوب و متنوع بیشتری کودک می‌شنود احتمالاً درک شنیداری و رشد هوش موسیقایی بهتری را تجربه خواهد کرد که شاید لزوما نیازی به کلاس‌های مشخص در ساعت

آموزش هنر به کودک باید بر فعالیت عملی و تجربی متمرکز باشد و آموزش دهنده نباید به‌طور مستقیم در فرآیند یادگیری و فعالیت کودک نقش همراه و انگیزشی داشته باشد

یادداشت

علی رستگار

سینما

سه‌صفر درصدی کودکان از سینما

در میان فیلم‌های اکران سینما و اکران آنلاین در ۶ ماهه نخست سال، جای آثاری برای کودکان و نوجوانان خالی بود اگر از آن مرثیه ریشه‌دار و قدیمی و کلیشه‌ای بگذریم که سینمای کودک و نوجوان در دهه‌های ۶۰ و ۷۰، دوران طلایی خود را سپری می‌کرد، به این مساله می‌رسیم که بدون در نظر گرفتن آن سال‌های خوب و فرض این که اصلا چنین دوره‌های درخشانی برای سینمای کودک و نوجوان نداشتیم، در همین سال‌های اخیر چقدر فضای مناسبی را برای تولید و نمایش سینمای کودک و نوجوان فراهم کردیم.

از همین لحظه شروع کنیم؛ همین روزها که سالن‌های سینما به دلیل موج تازه شیوع کرونا نیمه تعطیل هستند و مردم دست‌کم اکران آنلاین و سامانه‌های اینترنتی پخش فیلم را ترجیح می‌دهند. سهم کودکان و نوجوانان از اکران آنلاین هیچ است و فیلمی مناسب آنها در اکران وجود ندارد. اگرچه مناسبت روز جهانی کودک، تنها بهانه‌ای برای یادآوری اوضاع نگران‌کننده و سینمای بی‌ورق کودک و نوجوان است، اما در طول سال هم بچه‌ها سهم چندانی در سینما ندارند و برای بزرگ‌ترهای سینما هم ظاهراً حال و روز بچه‌ها و سرگرمی آنها از طریق رسانه جذاب و تاثیرگذاری چون سینما کمترین اهمیتی ندارد.

در میان فیلم‌های اکران سینما، تنها کم‌دی‌پیش‌میشی تا حدی مناسب بچه‌هاست، اما جای فیلمی مختص سینمای کودک و نوجوان چه در اکران سینما و چه در اکران آنلاین خالی است. این وضعیت از ابتدای سال برقرار است و درحالی‌که وارد نیمه دوم سال شدیم، حتی یک فیلم کودک و نوجوان هم اکران نشد، درواقع با وجود این که نیمی از سال گذشته، هنوز اعتنایی به کودکان و نوجوانان علاقه‌مند به سینما و به این ظرفیت عظیم و مخاطبان بالقوه نشده است که زمانی رونق بخش گیشه‌های سینما بودند. وقتی هیچ طرح و برنامه و فیلمی برای این گروه از مخاطبان تولید و به نمایش گذاشته نمی‌شود، جذب آنها به آثار خوش‌آب و رنگ غربی و بازی‌های رایانه‌ای گاه مخرب، جایی برای کلابه باقی نمی‌گذارد. به‌ویژه در این دوران کرونا که دست‌کم تلاش‌هایی در زمینه اکران آنلاین برای مخاطبان بزرگسال انجام می‌شود، انتظار می‌رود برنامه‌ای هم برای جذب مخاطبان کودک و نوجوان وجود داشته باشد. حتی اوضاع کرونایی هم بهانه خوبی برای این بی‌اعتنایی نیست و اتفاقا شاید در چنین ایامی بچه‌ها به روحیه و سرگرمی بیشتری نیاز دارند. با وجود این دوررقتی فرصت، ظاهراً در ادامه بیم‌های خود را با امیدهایی هرچند اندک خواهد داد. جشنواره باسابقه فیلم‌های کودکان و نوجوانان هرچند به‌صورت مجازی برگزار خواهد شد و خبرهایی هم درباره تولید چند فیلم کودک و نوجوان به گوش می‌رسد. ضمن امیدواری برای این که با جشنواره و فیلم‌های جذابی طرف باشیم، در بحث اکران آنلاین، سینمای کودک و نوجوان را هم در نظر بگیرند و این مخاطبان را بدون برنامه رها نکنند.